

عنوان مقاله:

اصول و معیارهای طراحی بناهای میان افزا در بافت های تاریخی در مقیاس تک بنا

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پگاه راستین - کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان، گروه معماری، اصفهان، ایران.

محمد مسعود - دکتری شهرسازی، دانشیار دانشگاه هنر اصفهان، گروه معماری و شهرسازی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در اثر دخالت هایی که در طول حدود یک قرن گذشته در شهرهای تاریخی ما صورت گرفته است، تعامل نه چندان مطلوبی میان بافت تاریخی و اجزای جدید میان افزا در آنها رخ داده است به عبارتی، اگرچه ساخت و سازهای جدید در بافت های تاریخی، به لحاظ حفظ و تداوم حیات کالبدی، اجتماعی و اقتصادی بافت و نیز به منظور بهبود وضعیت زندگی و سطح رفاه اجتماعی و هماهنگی با نیازها و اقتضائات روز، ترورتنی انکار ناپذیر است، اما این ضرورت در صورتی که رویکرد مناسب و عالمانه ای نداشته باشد، باعث آسیب دیدن چهره و سیمای کلی شهرهای تاریخی می گردد. لذا، نگاهی ویژه به نحوه ی رویارویی بابافت های تاریخی و به ویژه رویکرد کلی به چگونگی شکل گیری ساختارهای نو درزمینه های تاریخی و کهن می توان به عنوان یک مسأله ی مهم و حیاتی مورد بحث و بررسی قرار گرفته لذا مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و با ابزار کتابخانه ای به منظور استفاده کارآمد طراحان معاصر، برای حفظ هویت تاریخی بافت های شهری کهن به تبیین قواعد و معیارهای ساخت و سازهای میان افزا در بافت های تاریخی در مقیاس ریز بنا پرداخته است

کلمات کلیدی:

معیارهای طراحی، بافت تاریخی، بناهای میان افزا، معماری زمینه گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361921>

